

مکانیابی مناطق مستعد اجرای سامانه‌های آبیاری سطحی و تحت فشار با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی در دشت دز

حامد پورصمصام، الهام اکبری^۱، علی محمد آخوندعلی و سعید برومندنسب

کارشناس آبیاری، مدیریت جهاد کشاورزی شهرستان دزفول، دزفول، ایران.

Hamed_poorsamsam@yahoo.com

کارشناس ارشد مهندسی رودخانه و کارشناسی آبیاری، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

Elliakbari@yahoo.com

استاد، گروه هیدرولوژی و منابع آب، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

Aliakh@scu.ac.ir

استاد، گروه آبیاری و زهکشی، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران.

Boroomand@scu.ac.ir

دریافت: آبان ۱۳۹۹ و پذیرش: اسفند ۱۳۹۹

چکیده

روش‌های آبیاری تحت فشار می‌تواند یک راه حل مناسب برای استفاده بهینه از منابع آب باشد، به شرطی که انتخاب، طراحی، اجرا و بهره‌برداری سامانه‌های آبیاری با دقت کافی و به‌طور اصولی انجام گیرد. در تصمیم‌گیری و اجرای سامانه‌های آبیاری تحت‌فشار در مقیاس ناحیه‌ای و منطقه‌ای، عوامل متعددی همچون شرایط آب، خاک و اقلیم در کنار سایر عوامل اقتصادی-اجتماعی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. دشت دز (شامل دشت‌های لور، دیمچه، دزغربی، دز شرقی و سیلی) پهناورترین دشت و از مهمترین قطب‌های کشاورزی استان خوزستان می‌باشد. در این پژوهش با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی AHP در محیط نرم افزار GIS امکان اجرای سامانه‌های مختلف آبیاری (موضعی، کلاسیک ثابت، آفشان غلطان، مکانیزه دوار، مکانیزه خطی، اراپه ای، کم‌فشار و سطحی) در دشت دز مورد بررسی قرار گرفت. بدین منظور معیارهای تأثیرگذار شامل دو معیار اقتصادی اجتماعی و شرایط فیزیکی مزرعه در اجرای هر یک از روش‌های آبیاری در نظر گرفته شد. معیار اقتصادی-اجتماعی به چهار زیرمعیار نگهداری- بهره برداری، هزینه، مهارت کارگران و فرهنگ و معیار شرایط فیزیکی مزرعه به چهار زیرمعیار آب، اقلیم منطقه، خاک، و توپوگرافی تقسیم‌بندی شد و در نهایت نقشه نهایی مکان‌یابی در محیط نرم افزار GIS تهیه گردید. نتایج نشان داد که ۶۲/۷۷٪ از مساحت کل دشت برای مجموع سامانه‌های آبیاری بارانی، ۱۴/۶٪ برای آبیاری موضعی، ۱۴/۳٪ برای آبیاری کم فشار و ۸/۳٪ از مساحت کل دشت برای آبیاری سطحی از امتیاز خیلی مستعد برخوردار می‌باشد همچنین در بین تمام روش‌های آبیاری، سامانه آبیاری بارانی کلاسیک در تمامی نقاط محدوده مورد مطالعه بالاترین امتیاز را کسب کرده است و در مجموع ۱۵/۰۴٪ از کل دشت کاملاً مستعد برای اجرای آبیاری کلاسیک ثابت می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آبیاری بارانی کلاسیک، آبیاری موضعی، آبیاری کم‌فشار

^۱- اهواز، دانشکده مهندسی علوم آب، دانشگاه شهید چمران .

انتخاب بهترین سیستم آبیاری در نظر گرفته شوند. روش تحلیل سلسله‌مراتبی قابلیت برقراری ارتباط بین زیرمعیارهای مختلف را دارد و با ایجاد ارتباط بین زیرمعیارها می‌تواند عمل اولویت‌بندی را انجام دهد و تصمیم‌گیری به‌منظور انتخاب بهترین سامانه آبیاری برای منطقه‌ی مورد نظر را سریع‌تر و دقیق‌تر کند. در منطقه دشت دز به دلیل توسعه و رونق کشاورزی و وجود منابع آب، استفاده درست از این منابع منوط به انتخاب بهترین سیستم آبیاری در منطقه است. سامانه آبیاری سطحی، رایج‌ترین سامانه آبیاری مورد استفاده در این منطقه است با توجه به اجرای موفق سیستم‌های آبیاری تحت فشار در سال‌های اخیر در منطقه لزوم مکان‌یابی سامانه‌های آبیاری با در نظر گرفتن زیرمعیارهای مختلف تأثیرگذار بر عملکرد آنها امری ضروری می‌باشد که در این پژوهش به این مهم پرداخته شده است.

مواد و روش‌ها

معرفی دشت

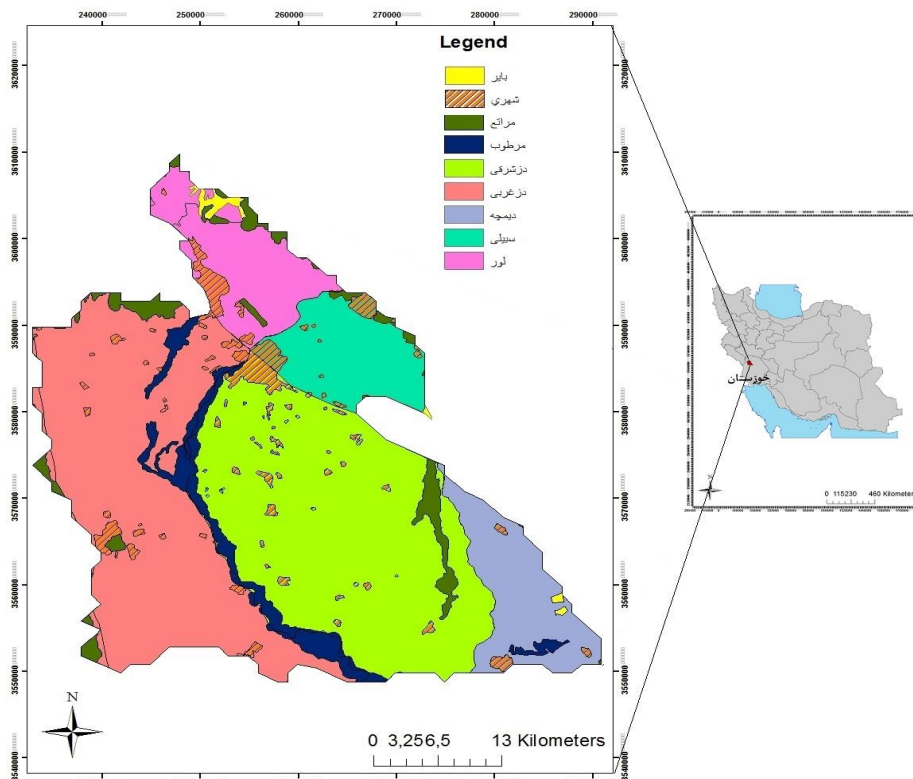
دشت دز با وسعت ۲۰۷۳ کیلومتر مربع به عنوان یکی از وسیع‌ترین دشت‌های استان خوزستان، دارای پنج زیر دشت به نام‌های دشت سبیلی واقع در شمال شرقی شهرستان دزفول، دشت لور واقع در شمال غربی شهرستان دزفول، دشت‌های دز شرقی و دز غربی به ترتیب در شرق و غرب رودخانه دز و دشت دیمچه واقع در غرب رودخانه کهنک می‌باشد (شکل ۱). در قسمت اعظمی از محدوده مطالعاتی، بهره‌برداری از آب سطحی توسط شبکه گسترده آبیاری و زهکشی سد دز انجام می‌شود. در دشت دیمچه، برداشت از سد تنظیمی گتوند توسط کانال‌های انتقال آب و در برخی مناطق برداشت مستقیم از رودخانه دز صورت می‌گیرد. منابع اصلی تأمین آب سطحی منطقه سد مخزنی دز، رودخانه و شبکه آبیاری پایین دست سد و سد تنظیمی گتوند می‌باشد. علاوه بر آب سطحی منبع دیگر تأمین آب منطقه، آب زیرزمینی با استفاده از چاه‌های عمیق و نیمه عمیق در سطح دشت است که تراکم چاه‌ها

کشور ایران از نظر موقعیت جغرافیایی جزو مناطق خشک و نیمه‌خشک جهان است و بنابراین، در رابطه با آب در شرایط بحرانی‌تری به سر می‌برد (میرزایی تختگاهی و همکاران، ۱۳۸۵). در کشورهای با وضعیت اقلیمی خشک و نیمه‌خشک با توزیع غیریکنواخت بارندگی و عدم تناسب میزان و مدت بارندگی با آب مورد نیاز گیاهان زراعی، آبیاری مناسب به‌عنوان یک ابزار مهم در توسعه کشاورزی به شمار می‌رود. در یک پروژه آبیاری انتخاب روش آبیاری مناسب نقش بسیار با اهمیتی در موفقیت آن پروژه ایفا می‌کند (بینا و زرشناس، ۱۳۸۵). در تصمیم‌گیری و اجرای سامانه‌های آبیاری تحت فشار در مقیاس ناحیه‌ای و منطقه‌ای، عوامل متعددی همچون آب، خاک و اقلیم در کنار سایر عوامل اقتصادی-اجتماعی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. روش تحلیل سلسله‌مراتبی (AHP) یکی از جامع‌ترین سیستم‌های طراحی شده برای تصمیم‌گیری با معیارهای چندگانه است (ساعتی، ۱۹۷۷). زیرا امکان در نظر گرفتن معیارهای کمی و کیفی را فراهم می‌کند. در مدل (AHP) با ایجاد یک ماتریس نسبت به مقایسه دو به دو معیارها پرداخته می‌شود و بنا به ادعای محققین دارای دو خصوصیت مهم است. یکی در نظر گرفتن فاکتورهای کمی و کیفی متعدد در حل مسئله و دیگری قابلیت تجزیه و تحلیل مسائل پیچیده از طریق سلسله‌مراتبی معیارها است (ساعتی، ۱۹۸۰).

بسیاری از مسائل در حوزه محیط زیست و کشاورزی شامل مکان‌یابی مناطق و بررسی کیفیت آب‌های زیرزمینی (مالیک و همکاران، ۲۰۲۰؛ نیر نیتیا و همکاران، ۲۰۱۹؛ داز و پال، ۲۰۱۹؛ کارکوس، ۲۰۱۸) و نیز در زمینه پتانسیل‌یابی امکان اجرای آبیاری تحت فشار (رمزی و همکاران، ۱۳۹۳؛ آزاد طلاپه و همکاران، ۱۳۹۷؛ احمدی و همکاران، ۱۳۹۷؛ انانه و همکاران، ۲۰۱۲؛ نیسی و همکاران، ۲۰۲۰) با استفاده از روش تصمیم‌گیری چند معیاره حل شده است. در انتخاب مناطق مناسب روش‌های متنوع آبیاری لازم است زیرمعیارهای مختلف مؤثر در

نیازها از آب زیرزمینی تأمین می شود و در دشت دیمچه آب کشاورزی از منبع آب سطحی و آب شرب از منبع آب زیرزمینی تأمین می گردد. جهت بررسی پهنه بندی کیفی آب های زیرزمینی این دشت، از اطلاعات کیفی ۹۳ حلقه چاه برداشت شده توسط سازمان آب و برق خوزستان طی سال های ۱۳۸۸ تا ۱۳۹۸ استفاده شده است.

بخصوص در نیمه شمالی دشت به علت آبدهی مناسب و عدم وجود شبکه آبیاری، بیشتر است. به دلیل وجود سازند نفوذ پذیر کنگلومرای بختیاری و امکان تغذیه آبخوان های موجود در اکثر مناطق دشت، بیش از ۳۰۰۰ حلقه چاه حفر شده است (خواجه پور و همکاران، ۱۳۹۰) نیازهای آبی در دشت های دز غربی، دز شرقی و سیلی از دو منبع آب سطحی و زیرزمینی تأمین می شود. در دشت لور تمام

شکل ۱- موقعیت مکانی منطقه مورد مطالعه

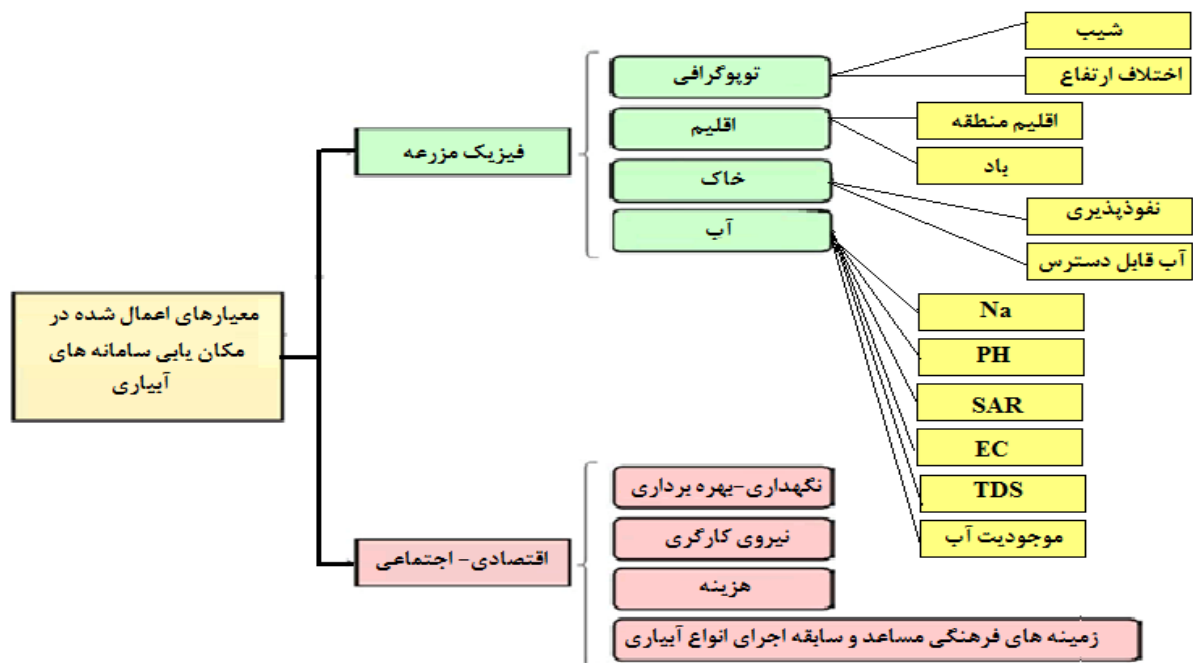
دارد (ساعتی، ۱۹۸۰). در شکل ۲ نمودار سلسله مراتبی معیارها و زیرمعیارها در رابطه با انتخاب بهترین سامانه آبیاری نشان داده شده است. همانطور که از این شکل مشخص است، برای گریز از ناهمگنی قضاوت ها در مقایسه ی دودویی، معیارها و زیرمعیارها به گونه ای انتخاب شده اند که ابعاد ماتریس مقایسه کوچک باشد و مقایسه به سهولت صورت گیرد. در این شکل، سطح هدف که انتخاب سامانه آبیاری مناسب می باشد در بالاترین قسمت نمودار قرار گرفته است. معیارها که شامل دو معیار اقتصادی - اجتماعی و فیزیکی هستند، در سطح اول قرار گرفته اند و بعد از معیارها، زیرمعیارها قرار گرفته اند که به عنوان سطح

مراحل انجام تحلیل سلسله مراتبی در محیط نرم افزار GIS

در تحقیق حاضر برای آنکه وزن دهی معیارها و قضاوت ها با ذهن و طبیعت بشری مطابق و همراه باشد، از روش AHP استفاده شد. اولین قدم در فرآیند تحلیل سلسله مراتبی، ایجاد یک نمایش گرافیکی از مسئله می باشد که در رأس آن هدف کلی مسئله و در سطوح بعدی معیارها و گزینه ها نشان داده می شوند. هر چند که یک قاعده ثابت و قطعی برای رسم سلسله مراتبی وجود ندارد ولی در یک نگاه کلی می توان گفت که روش ساختن یک سلسله مراتبی به نوع تصمیمی که باید اتخاذ شود بستگی

زیرمعیارهای واضحی است و وجود زیرمعیارهایی در سطح سوم در این معیار توصیه نمی‌شود، اما میزان مزیت زیرمعیارهای معیار اقتصادی-اجتماعی در هر سامانه آبیاری متفاوت است. زیرمعیارهای فیزیکی مزرعه در سطح دوم به‌طور مشخصی جزئیات مد نظر را بیان نمی‌کند و لازم است زیرمعیارهایی در سطح سوم در نظر گرفته شوند که بیانگر جزئیات بیشتری باشند و دقت مطالعه افزایش یابد.

دوم در این نمودار محسوب می‌شوند و این زیرمعیارها نیز خود به چندین زیرمعیار دیگر تقسیم می‌شوند که این معیارها در سطح سوم قرار می‌گیرند. با توجه به اینکه امتیازدهی معیارها با مشورت متخصصان این زمینه انجام شد و حتی نظر بهره‌برداران درباره پذیرش انواع سامانه های آبیاری در قالب زیر معیار زمینه های فرهنگی معیار اقتصادی- اجتماعی اعمال گردید، لازم به ذکر است که معیار اقتصادی- اجتماعی در منطقه‌ی مورد مطالعه دارای

شکل ۲- نمودار سلسله‌مراتبی معیارها و زیرمعیارها در رابطه با انتخاب بهترین سامانه آبیاری

استفاده شد (جدول ۱). با توجه به اینکه امتیازدهی معیارها با مشورت اساتید دانشکده علوم آب شهید چمران اهواز و نیز کارشناسان آب و خاک جهاد کشاورزی منطقه انجام شد، وزن هر کدام از معیارها بدست آمد. سپس با ضرب کردن این وزن‌ها در امتیازهای کسب شده وزن هر زیرمعیار به‌دست می‌آید و امتیاز نهایی هر زیرمعیار محاسبه می‌شود. با جمع جبری امتیازهای نهایی زیرمعیارها، امتیاز کل برای هر یک از مناطق محدوده مورد مطالعه طرح در رابطه با هر یک از گزینه‌های سامانه‌های آبیاری به‌دست می‌آید.

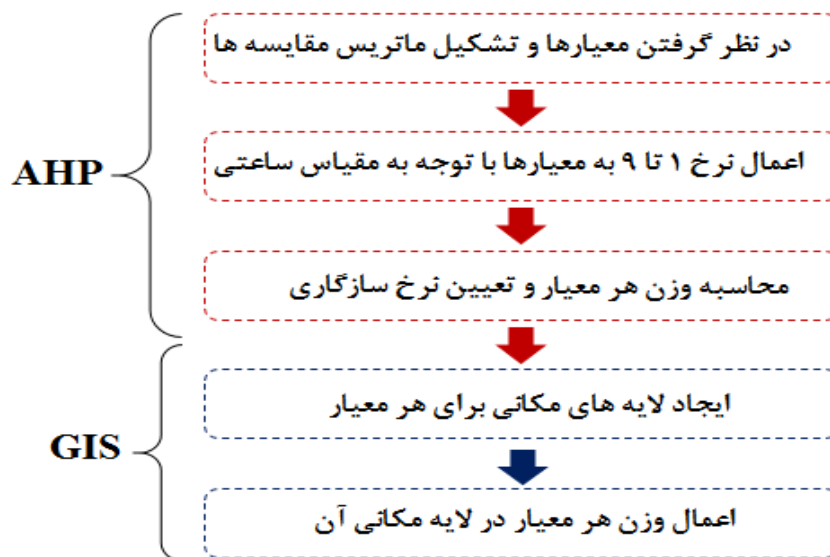
به‌دلیل اینکه هر یک از متغیرها تأثیر متفاوتی روی انتخاب نوع آبیاری دارند و متغیرهای مؤثر بیش از یک فاکتور بوده و ارجحیت فاکتورها نسبت به هم سنجید می‌شوند، از روش مقایسه زوجی استفاده شد. در روش مقایسه زوجی، معیارها دو به دو با یکدیگر مقایسه شد و اهمیت آنها نسبت به یکدیگر بر اساس نظر کارشناسی تعیین گردید (قدسی‌پور، ۱۳۹۲) برای مقایسه زوجی متغیرها به صورت طبقه بندی کمی بین ۱ تا ۹ از جدول قیاسی که توسط ساتی (ساتی، ۱۹۷۷) بیان شده است

جدول ۱- مقیاس نه کمیته ساعتی برای مقایسه زوجی معیارها (ساعتی، ۱۹۷۷)

ردیف	ترجیحات	امتیاز
۱	اهمیت مساوی	۱
۲	اهمیت اندکی بیشتر	۳
۳	اهمیت بیشتر	۵
۴	اهمیت خیلی بیشتر	۷
۵	اهمیت مطلق	۹
۶	ترجیحات بین فواصل فوق	۸۶،۴،۲

نسبی پارامترها تجدید نظر صورت گیرد (قدسی‌پور، ۱۳۹۲). تمامی این فرایندها در سامانه GIS انجام شده و خروجی برای سامانه‌های مورد مطالعه به دست آمدند. سرانجام مطابق با مراحل شکل ۳ روند مربوط به مکان-یابی انواع سامانه‌های آبیاری برای منطقه مورد مطالعه حاصل گردید.

یکی از مزیت‌های روش AHP امکان بررسی سازگاری در قضاوت‌های انجام شده برای تعیین ضریب اهمیت معیارها است. سازوکار بررسی این سازگاری، محاسبه ضریبی به نام ضریب ناسازگاری (CR) است (ساعتی، ۱۹۷۷) این معیار بایستی کمتر از ۰/۱ باشد در صورتی که مقدار ضریب بیشتر باشد، می‌بایست در اهمیت

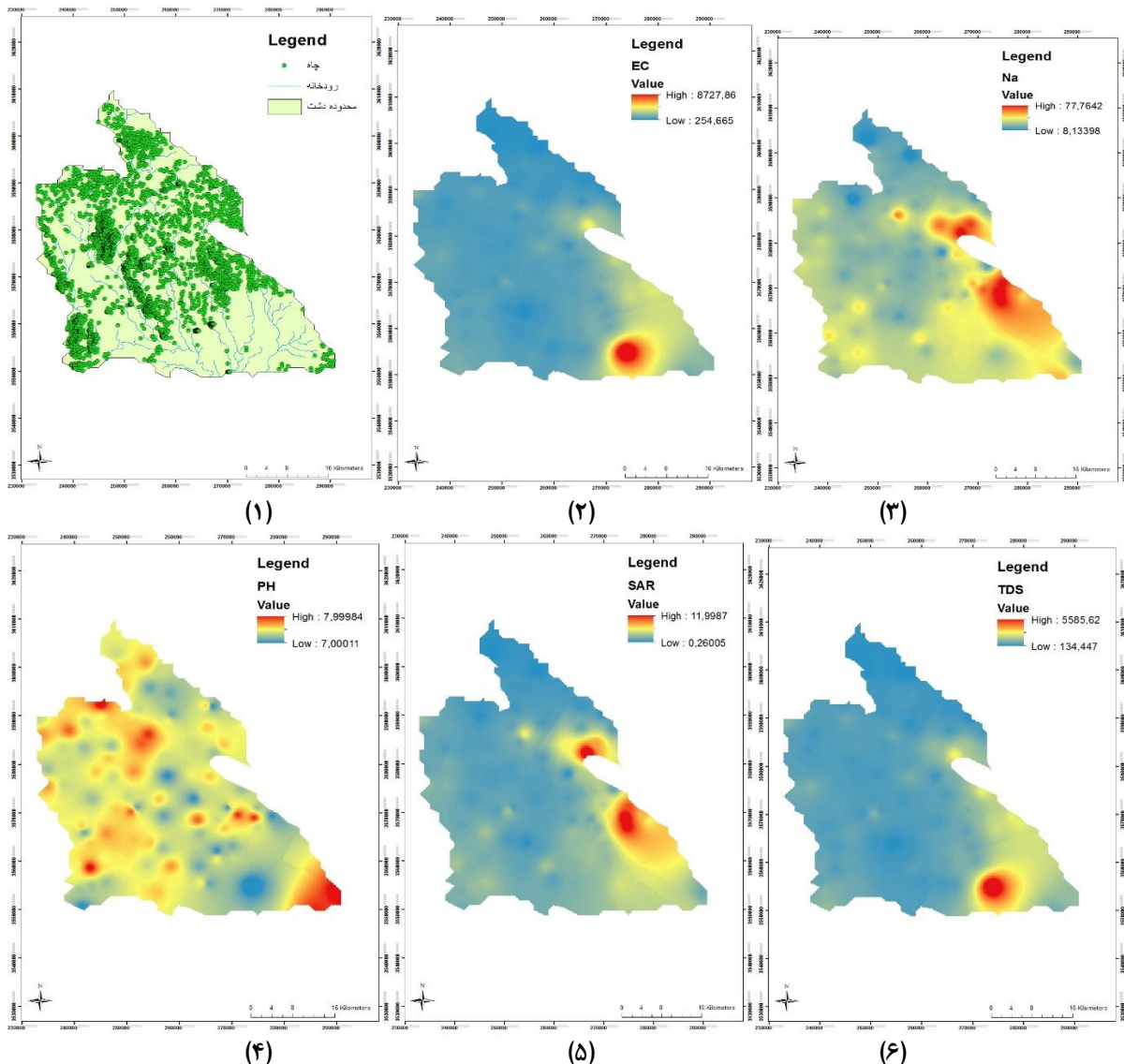

شکل ۳- روش شناسی گام‌ها در امکان‌یابی سامانه‌های مختلف آبیاری

در آبیاری تحت فشار، برای نمونه نقشه‌های پهنه‌بندی این زیرمعیار در شکل ۴ ارائه شده است. به‌عنوان نمونه برای آبیاری موضعی، مطابق جدول ۲، ماتریس مقایسه‌های این سامانه با توجه به شرایط منطقه و نیز نظر کارشناسان در سطح اول، معیار فیزیک مزرعه وزن بیشتری نسبت به معیار اقتصادی-اجتماعی دارد.

نتایج و بحث

مکان‌یابی مناطق دشت دز برای انواع سامانه‌های آبیاری با تشکیل لایه‌های مکانی و تلفیق آنها در وزن‌های مربوطه برای هرکدام از سامانه‌ها براساس روش تحلیل سلسله‌مراتبی انجام گردید. باتوجه به اهمیت معیار آب

شکل ۴- نقشه لایه‌های گرافیکی زیرمعیار فیزیکی و شیمیایی مربوط به خصوصیات آب زیرزمینی دشت دز (۱) موجودیت آب و پراکندگی چاه‌ها (۲) EC (۳) Na (۴) PH (۵) SAR (۶) TDS

جدول ۲- ماتریس مقایسه معیارهای فیزیک مزرعه و اقتصادی - اجتماعی در سطح اول

عوامل مؤثر	اقتصادی- اجتماعی	فیزیک مزرعه	وزن
اقتصادی- اجتماعی	۱	۰/۳۳۳	۰/۲۵
فیزیک مزرعه	۳	۱	۰/۷۵
CR :			۰/۰

هزینه‌ی این سامانه نسبت به سایر سامانه‌ها با توجه به شرایط اقتصادی است. در ماتریس مقایسه‌های فیزیک مزرعه (جدول ۴) زیرمعیار آب دارای اهمیت بیشتری می‌باشد، زیرا این سیستم نسبت به کیفیت آب (با توجه به شرایط منطقه‌ی مورد مطالعه) حساس می‌باشد.

جداول ۳ و ۴ ماتریس مقایسه‌های زیرمعیارهای اقتصادی- اجتماعی و فیزیک مزرعه را در سطح دوم نشان می‌دهد. ماتریس مقایسه‌های اقتصادی- اجتماعی (جدول ۳) نشان می‌دهد که زیرمعیار هزینه در این مقایسه‌ها دارای وزن نهایی بالاتر و دارای اهمیت بیشتر نسبت به سایر زیرمعیارها دارد که دلیل این امر بالاتر بودن

کدام از سامانه‌های آبیاری مورد مطالعه در جدول ۵ ارائه گردید. در نهایت برای هر سامانه آبیاری مورد مطالعه نقشه‌ای به‌عنوان خروجی نهایی به‌دست آمد که با استفاده از نقشه‌ها، برای مناسب‌بودن سامانه آبیاری برای منطقه‌ی مورد مطالعه تصمیم‌گیری شد. شکل ۵ نقشه خروجی امتیاز نهایی منطقه را برای سامانه آبیاری موضعی نشان می‌دهد.

مقدار ضریب سازگاری (CR) از مهمترین عوامل کنترل‌کننده در صحت وزن دهی به ماتریس‌ها می‌باشد که این مقدار باید از ۰/۱ کمتر باشد ملاحظه می‌گردد این مقدار برای ماتریس‌های آبیاری موضعی بین دو مقدار صفر و ۰/۰۰۰۱ می‌باشد. بعد از تأیید سازگاری ماتریس-ها مقدار وزن‌های نهایی محاسبه‌شده به سیستم اطلاعات جغرافیایی وارد شدند. نتایج محاسبات وزن نهایی برای هر

جدول ۳- ماتریس مقایسه زیرمعیارهای اقتصادی - اجتماعی در سطح دوم

وزن	فرهنگی	هزینه	نیروی کارگری	نگهداری - بهره برداری	اقتصادی - اجتماعی
۰/۱۱۱	۱	۰/۱۶۷	۱	۱	نگهداری - بهره برداری
۰/۱۱۱	۱	۰/۱۶۷	۱	۱	نیروی کار
۰/۶۶۷	۶	۱	۶	۶	هزینه
۰/۱۱۱	۱	۰/۱۶۷	۱	۱	فرهنگی
CR: ۰/۰۰۰۱	۰/۰۲۸	۰/۱۶۷	۰/۰۲۸	۰/۰۲۸	وزن نهایی

جدول ۴- ماتریس مقایسه زیرمعیارهای فیزیک مزرعه در سطح دوم

وزن	خاک	آب	اقلیم	توپوگرافی	فیزیک مزرعه
۰/۱	۱	۰/۱۴۳	۱	۱	توپوگرافی
۰/۱	۱	۰/۱۴۳	۱	۱	اقلیم
۰/۷	۷	۱	۷	۷	آب
۰/۱	۱	۰/۱۴۳	۱	۱	خاک
CR: ۰/۰۰۰۱	۰/۰۷۵	۰/۵۲۵	۰/۰۷۵	۰/۰۷۵	وزن نهایی

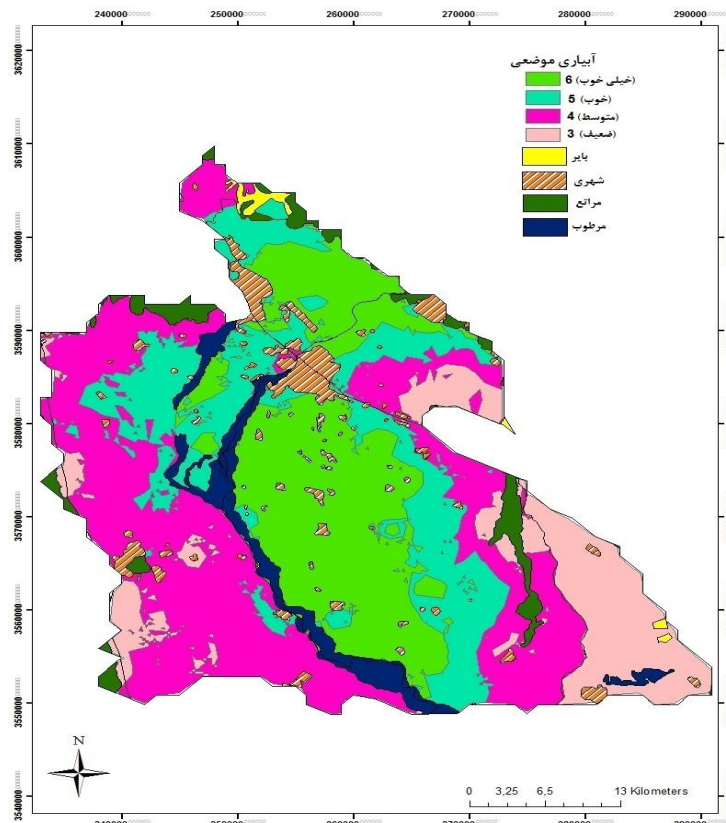
به‌دست آمد و نتیجه‌گیری نهایی بر اساس بالاترین امتیاز به دست آمده توسط خروجی‌های گرافیکی تعیین شد. نقشه‌های نهایی به چندین سطح امتیازی طبقه‌بندی و امتیاز نهایی هر سامانه آبیاری با میانگین‌گیری وزنی نسبت به درصد مساحت حاصل شد (زبردست، ۱۳۸۰) و این امتیاز نهایی مربوط به هر نوع آبیاری در جدول ۶ ارائه گردیده است. به کمک سامانه GIS، نقشه نهایی امتیازگذاری همه سامانه‌های آبیاری بر روی هم گذاشته شد و مکان‌های مناسب برای هر سامانه آبیاری معین و در شکل ۶ ارائه گردید. درصد مساحت مربوط به مستعدترین مناطق در جهت اجرای هر سامانه آبیاری برای کل دشت و نیز به تفکیک زیردشت‌ها در جدول ۷ محاسبه گردید.

جدول ۶، درصد مساحت‌های مناطق دشت را بر حسب درجه مستعد بودن سامانه آبیاری موضعی نشان می‌دهد. مطابق جدول و با توجه به نقشه‌ی خروجی و امتیازبندی سامانه آبیاری مناسب‌ترین مکان‌ها برای اجرای آبیاری موضعی در منطقه مورد مطالعه تعیین گردید و امتیاز نهایی سامانه آبیاری موضعی برای دشت دز محاسبه شد.

در این تحقیق مطابق با روند مدل‌سازی آبیاری موضعی و تشکیل ماتریس مقایسه‌ها، برای آبیاری کلاسیک ثابت، آبفشان غلطان، اراه‌ای، مکانیزه دوار، مکانیزه خطی، کم‌فشار و سطحی نیز با توجه به شرایط منطقه و نوع آبیاری و با استناد به نظر کارشناسان، تحلیل‌ها انجام گردید و برای هر سامانه آبیاری خروجی گرافیکی

جدول ۵- نتایج محاسبات و وزن نهایی سامانه‌های آبیاری مورد مطالعه

وزن نهایی انواع سامانه آبیاری								زیرمعیار در سطح اول	زیرمعیار در سطح دوم	معیار اصلی
سطحی	کم فشار	موضعی	مکانیزه خطی	مکانیزه دوار	کلاسیک ثابت	آبفشان غلطان	آرابه ای			
۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۲۸	۰/۰۶۳	۰/۰۶۳	۰/۰۱۸	۰/۰۴۲	۰/۰۳۳		نگهداری - بهره برداری	
۰/۰۴۸	۰/۰۴۸	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	۰/۰۲۱	۰/۰۱۶	۰/۰۴۲	۰/۰۳۳		نیروی کار	اقتصادی -
۰/۰۴	۰/۰۴	۰/۱۶۷	۰/۰۶۳	۰/۰۶۳	۰/۰۹۴	۰/۰۴۲	۰/۰۳۳		هزینه	اجتماعی
۰/۰۳۳	۰/۰۳۳	۰/۰۲۸	۰/۰۲۱	۰/۰۲۱	۰/۰۳۸	۰/۰۴۲	۰/۰۶۶		فرهنگی	
۰/۱۱۴	۰/۱۷	۰/۰۳۸	۰/۰۶۲	۰/۰۶۲	۰/۰۶۲	۰/۰۶۲	۰/۰۹۷	اختلاف ارتفاع	توپوگرافی	
۰/۲۲۷	۰/۱۷	۰/۰۳۸	۰/۱۸۷	۰/۱۸۷	۰/۱۸۷	۰/۱۸۷	۰/۱۴۶	شیب		
۰/۱۱۹	۰/۰۸۲	۰/۰۵۶	۰/۰۴۹	۰/۰۴۹	۰/۰۴۲	۰/۰۴۲	۰/۰۷۸۵	اقلیم منطقه	اقلیم	
۰/۰۳۹	۰/۰۳۹	۰/۰۱۹	۰/۱۴۵	۰/۱۴۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۰۷۸۵	باد		
۰/۰۲۴	۰/۰۲۴	۰/۰۱۹	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۰۳	نفوذپذیری	خاک	فیزیک
۰/۱۱۲	۰/۱۱۲	۰/۰۵۶	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۲۵	۰/۱۰۳	آب قابل دسترس		مزرعه
۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۳۶	۰/۰۳۸	۰/۰۳۸	۰/۰۴۸	۰/۰۳۸	۰/۰۱۷۵	غلظت سدیم		
۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۱۷	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۱۷۵	موجودیت آب		
۰/۰۱۸	۰/۰۲۲	۰/۱۴۲	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	۰/۰۰۶	TDS	آب	
۰/۰۵۵	۰/۰۵۵	۰/۰۴۵	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۲۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	SAR		
۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۱۴۲	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۰۴	EC		
۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۱۴۲	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۸	۰/۰۱۷۵	PH		

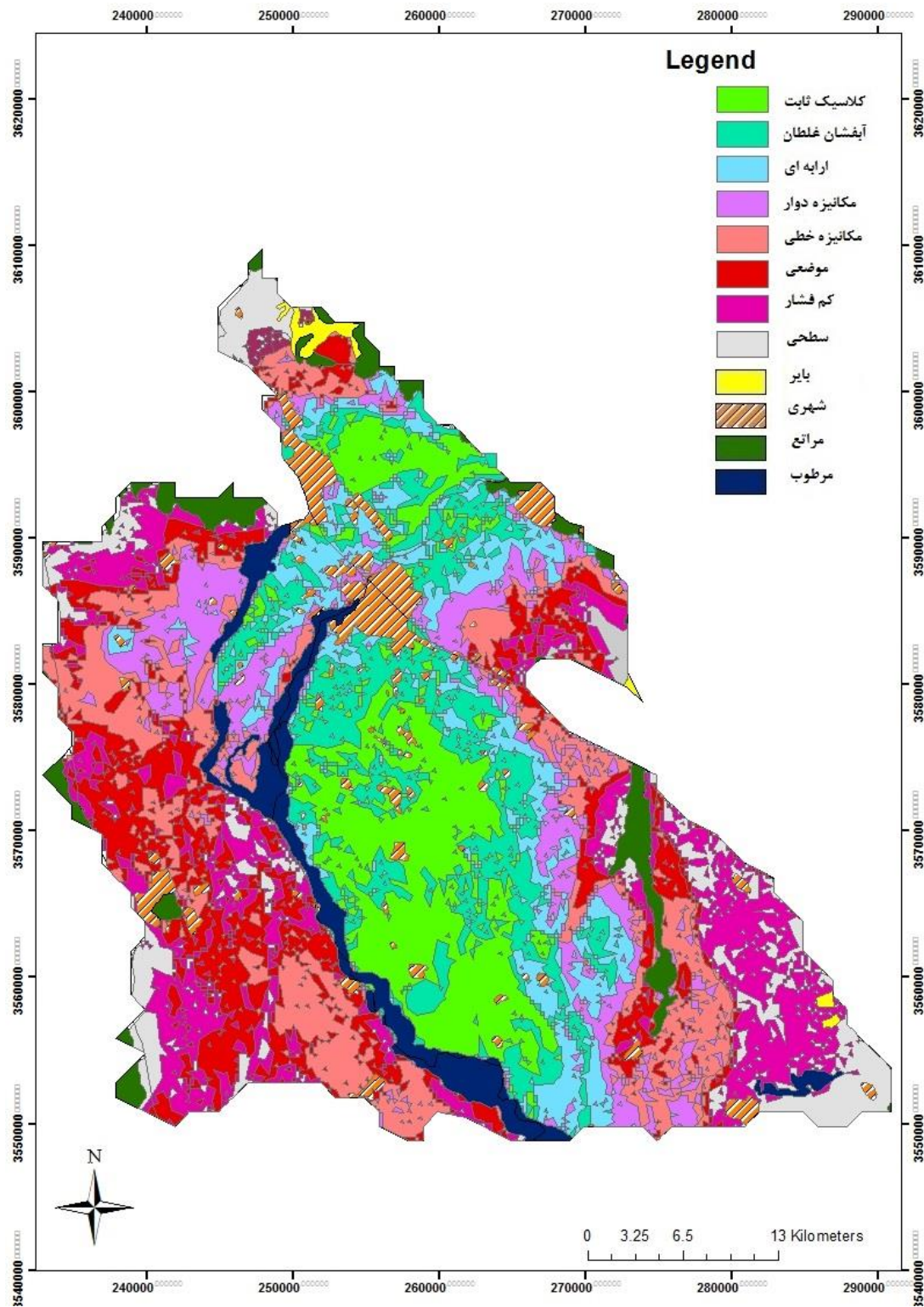
شکل ۵- نقشه خروجی امتیاز نهایی دشت دز برای سامانه آبیاری موضعی

جدول ۶- خلاصه نتایج بدست آمده در سامانه آبیاری موضعی با استفاده از نقشه های GIS

طبقات امتیازی (درجه مستعد بودن)	درصد از کل مساحت منطقه مورد مطالعه
۶ (خیلی خوب)	۲۱/۲۴
۵ (خوب)	۳۲/۸
۴ (متوسط)	۲۷/۶۹
۳ (ضعیف)	۱۸/۲۸
مجموع	۱۰۰/۰۰
امتیاز نهایی	۴/۵۶

جدول ۷- درصد مساحت مستعدترین مناطق در جهت اجرای هر سامانه آبیاری برای کل دشت و زیردشت‌ها

ردیف	نوع آبیاری	درصد مساحت کل دشت	درصد مساحت به تفکیک دشت‌ها				امتیاز
			دز شرقی	دز غربی	سیلی	لور	
۱	کلاسیک ثابت	۱۵/۰۴	۳۱/۸۴	۰/۵۵	۲/۸۳	۲۷/۴۶	۴/۷۴
۲	آبفشان غلطان	۱۳/۶۶	۲۵/۳۸	۲/۷۷	۱۵/۳۹	۱۹/۰۴	۴/۶۷
۳	ارابه ای	۹/۵۴	۱۳/۰۴	۴/۳۷	۱۸/۸	۱۶/۰۹	۴/۶۵
۴	مکانیزه دوار	۹/۶	۹/۵۶	۱۱/۰۴	۱۶/۸۳	۶/۷۹	۴/۶۳
۵	مکانیزه خطی	۱۴/۹	۱۱/۶	۲۳/۵۱	۱۳/۵	۸/۹۵	۴/۶۳
۶	موضعی	۱۴/۶	۵/۳۸	۲۹/۳۵	۱۵/۲۸	۵/۸۵	۴/۵۶
۷	کم فشار	۱۴/۳	۲/۲۹	۲۰/۴۴	۱۱/۴۳	۳/۴۷	۴/۴۶
۸	سطحی	۸/۳	۰/۱۷	۷/۹۲	۵/۹۱	۱۲/۳۱	۴/۴۳

شکل ۶- نقشه خروجی نهایی حاصل از هم پوشانی کلیه سامان‌های آبیاری

های خاک مانند بافت و هدایت الکتریکی در دشت لالی در استان خوزستان مورد بررسی قرار دادند و به این نتیجه رسیده‌اند که سیستم‌های آبیاری بارانی و قطره‌ای نسبت به آبیاری سطحی مؤثرتر می‌باشند. همچنین در تحقیقی که

یکی از پژوهش‌های انجام شده در زمینه اولویت‌بندی سامانه‌های آبیاری در یک منطقه با سیستم تحلیل سلسله‌مراتبی تحقیقی است که ناصری و همکاران (۲۰۰۹) با در نظر گرفتن شیب منطقه و بعضی از ویژگی-

مطالعه در دشت دز نتیجه گرفته شد که ۳۱/۸۴ درصد دشت دز شرقی برای آبیاری کلاسیک ثابت، ۲۹/۳۵ درصد دشت دز غربی برای آبیاری موضعی، ۱۸/۸ درصد دشت سیبلی برای آبیاری اراهه ای، ۲۷/۴۶ درصد دشت لور برای آبیاری کلاسیک ثابت و ۵۴/۴۴ درصد مساحت دشت دیمچه برای آبیاری کم فشار کاملا مستعد جهت اجرای آبیاری می‌باشند. از طرفی ۶۲/۷۷ درصد از مساحت کل دشت برای مجموع سامانه‌های آبیاری بارانی، ۱۴/۶ درصد برای آبیاری موضعی، ۱۴/۳ درصد برای آبیاری کم فشار و ۸/۳ درصد برای آبیاری سطحی از امتیاز خیلی مستعد برخوردار می‌باشد. همچنین در بین تمام روش‌های آبیاری، سامانه آبیاری بارانی کلاسیک در تمامی نقاط محدوده مورد مطالعه بالاترین امتیاز را کسب کرده است و در مجموع ۱۵/۰۴ درصد از کل دشت با بیشترین درصد، مستعد برای اجرای آبیاری کلاسیک ثابت می‌باشد. لذا پیشنهاد می‌شود مسائل بهره‌برداری شامل مناسبترین فشار طراحی به لحاظ فنی و اقتصادی، نوع و تعداد آب پاش‌ها برای این منطقه تعیین شود زیرا در صورت طراحی و استفاده مناسب از سامانه‌های آبیاری بارانی با افزایش راندمان، میزان تولید و درآمد بهره‌برداران و همچنین بهره‌وری منابع آب افزایش خواهد یافت و با به-کارگیری این سامانه‌ها، تخصیص بهینه منابع آب بهتر صورت خواهد گرفت. لازم به ذکر است در کنار نتایج حاصل از این پژوهش و انتخاب روش آبیاری کلاسیک ثابت به عنوان بهترین روش آبیاری در دشت دز ضروری است به معایب این روش از جمله هزینه‌های اولیه و سرمایه‌گذاری، نگهداری و تعمیر تجهیزات توجه شود.

توسط قره‌داغی و همکاران (۱۳۹۲) انجام شده است هشت نوع سامانه آبیاری برای اراضی پایاب سد باباخان شهرستان بیجار استان کردستان مورد بررسی قرار گرفت، نتایج این تحقیق نشان داد که از مجموع کل اراضی با توجه به معیارهای اقتصادی-اجتماعی و فیزیک منطقه، ۳۷ درصد آن برای آبیاری بارانی مناسب و کلیه اراضی مورد مطالعه برای آبیاری قطره‌ای مناسب می‌باشند در تحقیق حاضر نیز با توجه به دشتی بودن منطقه و وجود رودخانه‌های بزرگ و شبکه بزرگ آبیاری دز در کنار دیگر عوامل فیزیکی و اقتصادی-اجتماعی دشت، سبب شده است که سیستم‌های آبیاری بارانی در مقایسه با دیگر روش‌های آبیاری از امتیاز بالاتری برخوردار باشد.

نتیجه‌گیری

یکی از راه‌های استفاده بهینه از آب در بخش کشاورزی، پذیرش فناوری نوین سامانه‌های آبیاری تحت فشار است. تحقیق حاضر با هدف بررسی عوامل مؤثر بر مکان‌یابی فناوری‌های نوین آبیاری در دشت دز انجام گرفت. در مجموع بررسی نقشه‌ها و نتایج به دست آمده نشان داد که دشت دز از نظر اجرای سامانه‌های آبیاری تحت فشار با توجه به کیفیت و کمیت پارامترهای فیزیک مزرعه و نیز پارامترهای اقتصادی - اجتماعی منطقه، مناسب‌ترین شرایط را دارا می‌باشند. با بکارگیری روش تحلیل سلسله مراتبی در محیط نرم‌افزار GIS، مکان‌های مناسب برای انواع سامانه‌های آبیاری مورد مطالعه در این تحقیق شناسایی شد و معین گردید که انواع سامانه‌های آبیاری بارانی از امتیاز بالاتری نسبت به دیگر روش‌ها برخوردار هستند، به نحوی که با توجه به نقشه‌های خروجی حاصل از هم‌پوشانی تمام روش‌های آبیاری مورد

فهرست منابع

۱. آزاد طلائی، ن.، الف. رضایی آباجلو و ج.، بهمنش. ۱۳۹۷. مکان‌یابی مناطق مستعد اجرای سیستم‌های آبیاری سطحی و تحت فشار با استفاده از فرایند تحلیل سلسله مراتبی فازی در دشت میان‌دوآب. نشریه علوم و مهندسی آبیاری. ۴۱(۴): ۱۳۲-۱۱۹.

۲. احمدی، الف.، الف.، هزارجریبی، خ.، قربانی و م.، حسام. ۱۳۹۷. مکان یابی نواحی مستعد اجرای سامانه های نوین آبیاری (موضعی-بارانی-کم فشار) با تحلیل سلسله مراتبی (AHP) در GIS (مطالعه موردی شهرستان اسفراین- خراسان شمالی). نشریه پژوهش های حفاظت آب و خاک. ۲۵(۵):۸۷-۶۹.
۳. بینا، م. و م.، زرشناس. ۱۳۸۵. معرفی ضوابط و معیارهای طراحی لوله‌های کم فشار برای طرح شبکه فرعی آبیاری و زهکشی میاناب شوشتر. همایش ملی مدیریت شبکه‌های آبیاری و زهکشی. ۱۴-۱۲ اردیبهشت. اهواز. صفحات ۱-۱۱.
۴. خواجه پور، م.، م.، خیامی و م.، غیائی ۱۳۹۰. مدیریت بهره برداری بهینه آب در آبیاری اراضی کشاورزی در دوران خشک و تر (مطالعه موردی: اراضی شبکه آبیاری دز) پنجمین کنفرانس سراسری آبخیز داری و مدیریت منابع آب و خاک، انجمن مهندسی آبیاری و آب ایران، کرمان.
۵. رمزی، ر.، ع.، خاشعی سیوکی و ع.، شهیدی. ۱۳۹۳. تعیین مناطق مستعد آبیاری قطره ای با استفاده از فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در استان خراسان جنوبی. نشریه علوم آب و خاک (علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی). ۱۸(۳): ۲۳۶-۲۲۷.
۶. زبردست، ا. ۱۳۸۰. کاربرد فرآیند تحلیل سلسله مراتبی در برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای. هنرهای زیبا. (۱۳): ۱۰-۲۱.
۷. قدسی‌پور، ح. ۱۳۹۲. فرآیند تحلیل سلسله مراتبی AHP، انتشارات دانشگاه صنعتی امیر کبیر، چاپ یازدهم.
۸. قره داغی، م.م.، ع.، معروف پور، خ.، بابایی و ف.، منصوری. ۱۳۹۲. پتانسیل‌یابی مناطق مستعد جهت اجرای سیستم‌های آبیاری تحت فشار با استفاده از سامانه Gis (مطالعه موردی: شبکه آبیاری و زهکشی باباخان). نشریه آب و خاک (علوم و صنایع کشاورزی). ۲۷(۶): ۱۱۱۱-۱۱۲۲.
۹. میرزایی تختگاهی، ح.، س.، برومندنسب.، م.، بهزاد و ه.، قمرنیا. ۱۳۸۵. پتانسیل‌یابی سیستم‌های آبیاری تحت-فشار در مناطق مرکزی استان کرمانشاه. همایش ملی مدیریت شبکه‌های آبیاری و زهکشی، ۱۴-۱۲ اردیبهشت. اهواز. صفحات ۱-۱۰.
10. Anane, M., L. Bouziri, A. Limam, and S. Jellali. 2012. Ranking suitable sites for irrigation with reclaimed water in the Nabeul- Hammamet region (Tunisia) using GIS and AHP-multicriteria decision analysis. *Resources. Conservation and Recycling*. 65:36-46.
11. Das, B., and S.C. Pal. 2019. Combination of GIS and fuzzy-AHP for delineating groundwater recharge potential zones in the critical Goghat-II block of west Bengal. *India. HydroResearch*. 2: 21-30.
12. Karakuş, C.B. 2018. Evaluation of groundwater quality in Sivas province (Turkey) using water quality index and GIS-based analytic hierarchy process. *International Journal of Environmental Health Research*. 29(5): 500-519.
13. Mallik, S., and U. Shivam Mishra. 2020. Assessment of spatial variations in groundwater quality of Agartala, Tripura for drinking employing GIS and MCDA techniques. *Applications of Geomatics in Civil Engineering*. 33:273-288
14. Nair Nithya, C., Y. Srinivas, N.S. Magesh, and S. Kaliraj. 2019. Assessment of groundwater potential zones in Chittar basin, Southern India using GIS based AHP technique. *Remote Sensing Applications: Society and Environment*. 15:1-8.
15. Naseri, AA. A.R. Rezanian, and M. Albaji. 2009. Investigation of soil quality for different irrigation system in Lali plain. *Journal of Food, Agriculture & Environment*. 7 (3&4): 955.960

16. Neissi , L., M. Albaji , and S.Boroomand Nasab. 2020. Combination of GIS and AHP for site selection of pressurized irrigation systems in the Izeh plain, Iran. *Agricultural Water Management*. 231:1-8.
17. Saaty, T.L. 1977. A scaling method for priorities in hierarchical structure. *J. Math.Psychol.* 15: 228–234.
18. Saaty T. L. 1980. *The analytical Hierarchy process*. McGroww-Hill. Inc, pp. 270.